

SCELIONIDELE (HYMENOPTERA, SCELIONIDAE)
DIN REZERVAȚIA ȘTIINȚIFICĂ „PRUTUL DE JOS”
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Mariana GÎRNET*

Key words: Scelionidae, Scientific Reserve, oophagous.

INTRODUCERE

Cele mai multe scelionide au dimensiuni mici, de la 0,2 mm lungime, dar majoritatea reprezentanților familiei au mărimi cuprinse în jurul valorii de 1,5 mm. Faptul că aceste insecte au dimensiuni atât de mici a constituit un serios obstacol pentru studiul lor detaliat. Din acest considerent, deși au existat întotdeauna în număr mare în natură, ele scăpau diverselor tehnici de colectare. Reprezentanții familiei *Scelionidae* sunt un component important al entomofaunei ecosistemelor: sunt numeroși, populează cele mai diverse biotopuri și joacă un rol important în formarea și funcționarea biocenozelor. Despre rolul scelionidelor în natură nu s-a scris prea mult, dar din punct de vedere economic, ele au importanță și perspectivă determinate în reducerea numerică a dăunătorilor, care anual duc la scăderea esențială a recoltelor. Cea mai puțin cunoscută latură rămâne studiul întregului spectru de gazde, deoarece conform datelor din literatură, biologia lor este cel mai slab studiată.

Scelionidele sunt himenoptere endoparazite a ouălor multor specii de insecte dăunătoare ale plantelor și pădurilor și culturilor agricole. Ele joacă un rol important în reglarea numerică a populațiilor multor insecte dăunătoare (ploșnițe, fluturi, diptere și altele) infestând ponte de ouă ale acestor insecte.

Materialul care constituie baza acestei lucrări a fost colectat în Rezervația Științifică „Prutul de Jos”. Rezervația a fost întemeiată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova din 23 aprilie 1991, pe o suprafață de 1691 ha și are ca obiectiv principal ocrotirea florei și faunei din lacul Belev și a luncilor inundabile din împrejurimile lui. Prin aceeași hotărâre, sectorul limitrof cu o lățime de 1.5 km, a fost declarat zonă de protecție. Rezervația este situată în sudul Republicii Moldova, în județul Cahul. Localități adiacente sunt satele Slobozia Mare și Văleni. La 20 de km spre nord se află lacul Manta, iar spre sud, la 25 km se găsește lacul Brateș (România).

Zona de sud a Moldovei, unde climatul se află îndeosebi sub influența Oceanului Atlantic, este o parte componentă a regiunii ponto-mediteraneene. De aceea, o incidență majoră asupra zonei o au Mările Mediterană și Neagră. Rezervația este creată în baza lacului Belev, cu o parte integrată a luncii Prutului.

Circa 1/3 din suprafața rezervației este ocupată de apele lacului Belev. Restul teritoriului reprezintă vegetație palustră și de luncă inundabilă.

METODE DE COLECTARE

Materialul care constituie obiectul acestei lucrări, a fost colectat în anii 2006-2007 în rezervația amintită. Colectarea s-a realizat prin cosirea vegetației ierboase cu fileul entomologic și colectarea insectelor mici cu ajutorul aspiratorului entomologic.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Ca rezultat al colectărilor efectuate în rezervația Prutul de Jos, au fost identificate 6 triburi, 8 genuri cu 15 specii. Tribul Scelionini Forster, 1856 *Scelio inermis*, *Scelio rugosulus*; tribul Calliscelionini Masner, 1976 *Probaryconus spinosus*; tribul Gryonini Szabo, 1966 *Gryon fasciatus*, *Gryon prolongatus*, *Eremioscelio cydnoides*; tribul Idrini Idris *coxalis*, *Idris piaceiventris*; tribul

* Institutul de Zoologie al Academiei de Științe a Moldovei, Chișinău, Republica Moldova.

Teleasini *Teleas lamellatus*, *Teleas quinquespinosus*, *Teleas rugosus*, tribul Telenomini: *Trissolcus rufiventris*, *Trissolcus djadetshko*, *Trissolcus grandis*, *Telenomus acrobates*.

***Gryon fasciatus* (PRIESNER, 1951)**

Capul mai lat decât toracele transversal. Lățimea sa este de 3,5 mai mare decât lungimea măsurată la mijloc. Vertexul cu carenă transversală. Sculptura capului este granulată. Antena alcătuită din 12 articule, ultimile articule neformând o clavă.

Mezotoracele fără notauli. Sculptura mezotoracelui și scutelului fin granulat. Scutelul mare, de 2 mai lat decât toracelui. Abdomenul cu lungimea egală cu lățimea. Pețiolul abdominal de 7 mai scurt decât lat. Al 2-lea tergite abdominal de 3 mai scurt decât lat, corpul negru. Aripelile anterioare în regiunea în regiunea nervurilor cu o pată brună transversală lungimea corpului 0,9-1 mm.

Femela se deosebește de mascul prin structura antenei, care este măciucată.

Biologia: necunoscută.

Răspândirea: Palearctic. R. Moldova, Ucraina

***Gryon prolongatus* KOZLOV, 1971**

Femela: lățimea capului este de 2,5 mai mare decât lungimea sa măsurată la mijloc. Vertexul trece ușor în occiput. Depresiunea frontală nu este foarte accentuată, fiind acoperită de striuri fine. Ochii prezintă pe suprafața lor peri scurți, greu de observat.

Antena – pedicelul are lungime aproape egală cu a primului articol funicular, și este de aproximativ 1,5 mai lung decât lat.

Mezoscutul și scutelul prezintă o sculptură reticulată. Nervura stigmală este aproximativ 2 mai scurtă decât nervura postmarginală.

Metasoma este de aproximativ 1,7 mai lung decât lat. Pețiolul abdominal prezintă pe întreaga sa suprafață striuri longitudinale. Al 2-lea tergite abdominal este de 1,5 mai scurt decât lat. Prezintă în prima 1/5 striuri longitudinale, restul suprafeței este acoperit de o structură reticulată.

Corpul este negru. Aripelile anterioare prezintă o bandă transversală la culoare. Scapul și picioarele sunt de culoare brună.

Lungimea corpului este de 1,5 mm. Masculul necunoscut.

Biologia: necunoscut.

Răspândirea: Palearctic: R. Moldova, Ucraina, Ungaria, Sicilia, Suedia.

***Trissolcus djadetshko* (RJACHOVSKY, 1959)**

Femela: Capul puțin mai lat decât mesosoma, transversal, cu lățimea depășind de 3X propria lungime măsură la mijloc. Vertexul fără carenă transversală, trece ușor în occiput. Fruntea între locul de inserație al antenelor și marginea anterioară a ochilor, ușor convexă. Depresiunea frontală deasupra antenelor, slab fără peri. Deametrul longitudinal al ochilor este mai lung decât geana. Antenele din 11 articule.

Mesosoma este puțin mai lată decât lungă. Mezotoracele fără notauli. Sculptura mezotoracelui și scutelul fin granulat, zbârciturile longitudinale de la baza mezotoracelui lipsec.

Corpul este negru. Culoarea picioarelor, în afară de coxe, care sunt întotdeauna negre, variază de la negru până la galben.

Lungimea corpului cuprinsă între 0,8-1,15 mm.

Masculul se aseamănă cu femela, dar diferă prin structura antenei, care ne este clavată.

Biologia: parazitează în ouă de; *Dolycoris baccarum* L., *Carpocoris* sp., *Eurydema ventralis* Kol., *Euridema ornata* L., *Eurygaster integriceps* Put.

Răspândirea: Palearctic: Danemarca, Rusia.

***Trissolcus grandis* (THOMSON, 1860)**

Femela: capul transversal cu lungimea măsurată la mijloc, de 3 ori mai mică decât lățimea maximă. Vertexul fără carenă transversală. Fruntea deasupra antenelor cu striuri transversale slab evidente. Antena din 11 articule. Mesosoma cu lungimea aproape egală cu lățimea. Mezotoracele fără notauli, în partea sa posterioară cu zbârcituri longitudinale bine vizibile. Sculptura mezotoracelui și a scutelului reprezentată de granulații fine. Lungimea aripii anterioare este de 2,6 ori mai mare decât cea mai mare lățime a ei și de 2,2 mai mare decât lățimea mesosomei.

Nervura postmarginală de 2 mai lungă decât stigmală și de 3,6 ori mai lungă decât marginală.

Metasoma este de 1,2 mai lungă decât lată, aproape egală în lungime cu mesosoma. Al 2-lea tergite este pe $\frac{3}{4}$ din lungime acoperit de striuri longitudinale.

Masculul se aseamănă cu femela, dar diferă prin structura antenei, care nu este clavată.

Biologia: parazitează pe ouăle de: *Eurygaster integriceps* Put., *E. austriaca* Schrank., *E. maura* L., *Dolycoris baccarum* L., *Carpocoris pudicus* Poda, *Palomena prasina* L., *Aelia acuminata* L., *Ae. cognata* Fieb., *Ae. germari* Kuester, *Eurydema ventralis* Kol.

Răspândirea: Palearctică: Danemarca, Rusia.

Trissolcus rufiventris (MAYR, 1907)

Femela: Capul transversal de aproximativ 3 ori mai lat decât înalt, având aceeași lățime cu a mesosomei. Antena alcătuită din 11 articule. Mesosoma este mai lată decât lungă. Mesoscutul nu prezintă nici notauli nici riduri longitudinale, suprafața sa fiind acoperită de o sculptură reticulată fină.

Aripile anterioare sunt de 2,4 mai lungi decât late. Nervura postmarginală este de 1,7 mai lungă decât nervura stigmală. Nervura submarginală, împreună cu nervura sunt de 1,5 ori mai lungi decât nervura postmarginală.

Metasoma este mai lată decât mesosoma. Primul tergite abdominal prezintă striuri longitudinale scurte. Striurile longitudinale de la nivelul tergiteului 2 sunt slab pronunțate și se întind doar pe $\frac{1}{4}$ bazală a acestui tergite.

Masculul: se aseamă cu femela, diferă de aceasta prin structura antenei. Antena este alcătuită din 12 articule, cu primele 2 flagenomere având aceeași lungime și lățime, ambele fiind de 1,5 mai lungi decât late. Cloarea corpului: capul întotdeauna negru. Scapul complet galbe sau doar marginea bazală este galbenă-roșcat. Aripile hialine. Mesosoma neagră. Metasoma roșie.

Biologia: parazit al ouălor de *Aelia acuminata* L., *Ae. rostrata* Boh., *Aelia furcula* Fieb., *Aelia virgata* Klug., *Aelia germari* Kuester, *Carpocoris fuscispinus* Boh., *Dolycoris baccarum* L., *Graphosoma lineatum* L.

Răspândirea: Palearctică: Moldova, Ucraina, Caucaz.

Teleas lamellatus SZABO, 1956

Femela: capul este transversal, lățimea sa este egală cu lățimea mesosomei. Este de 2, 7 ori mai lat decât lungimea sa măsurată la mijloc. Vertexul fără carenă transversală trece ușor în occipet. Occipetul cu striuri arcuite evidente. Antenele sunt alcătuite din 12 articule iar terminalul prezintă o clavă. Mesosoma este aproximativ patrată având lungimea egală cu lățimea. Lungimea mesosomei este de aproximativ 1,6 mai scurtă decât lungimea metasomei. Mesoscutul fără notauli. Prezintă o sculptură reprezentată prin striuri transversale care se anastomozează dând naștere unor celule cu aspect de dimensiuni variate. Scutul este mare trapizoidal. Metasoma este alungită, ovală.

Corpul este negru, antenele, nervurile aripilor, femurile și tibiile sunt brune închise. Partea terimnală a tibiilor și tarzele sunt brun gălbui.

Lungimea corpului cuprinde între 2,3-2,4 mm.

Masculul se aseamnă cu femela. Deosebiri apar în structura antenei.

Biologia: este un parazit al ouălor de *Zabrus tenebrioides* (Coleoptera)

Răspândirea: Palearctic: R. Moldova, Ucraina, Azerbaigian.

Teleas quinquespinosus SZABO, 1956

Masculul: capul are lungimea egală cu a mesosomei, fiind transversal. Lungimea sa, măsurată la mijloc este de 3 mai mică de cât propria sa lățime. Vertexul fără carenă transversală, trece ușor în occipet. Antenele sunt alcătuite din 12 articule, lipsite de clavă. Mesosoma are aproximativ aceeași lungime și lățime și este de aproximativ 1,7 mai scurtă decât metasoma. Mesotoracele prezintă notauli bine dezvoltati.

Aripile anterioare sunt aproximativ 3 ori mai lungi decât late. Nervura marginală este de 3,7 ori mai lungă decât nervura stigmală. Metasoma este alungită, lungimea ei fiind de 1,6 mai lungă decât propria ei lățime. Pețiolul este ușor transversal, de 1,2 mai lung decât lat, este acoperit de o sculptură reprezentată prin striuri longitudinale. A 2-lea tergite abdominal este puternic transversal, fiind de 3 mai lat decât lung, acoperit de striuri longitudinale care ating parte terminală a acestuia. Al 3-lea tergite este cel mai bine dezvoltat, ușor transversal, fiind de 1,5 ori mai lat decât lung, acoperit de o sculptură fin granulată. Corpul este negru. Antenele nervurile aripilor și picioarele sunt brune.

Lungimea corpului este cuprinsă între 2-2,4 mm.

Femela se aseamă cu masculul. Diferă structura antenei, în cazul femelei, antena este clavată.

Biologia: necunoscută

Răspândirea: Palearctic: Danemarca, R. Moldova, Ucraina.

Teleas rugosus KIEFFER, 1908

Femela: capul este transversal, având lățimea egală cu lățimea mesosomei. Vertexul fără carenă transversală, trece ușor în occiput. Antenele sunt alcătuite din 12 articule, clavate.

Mesosoma are aproape aceeași lungime și lățime și este de 1,8 ori mai scurt decât metasoma. Mesoscutul nu prezintă notauli și este acoperit de o sculptură reprezentată prin celule mari cu aspect neregulat. Scutelul este transversal, fiind de 2 ori mai lat decât lung. Metanotul prezintă 3 dinți. Dinții laterali sunt rotunjiți și sunt mai scurți decât dintele median care este ascuțit. Propleura este sculptată, mezopleura este lucioasă cu câteva striuri transversale. Metapleura cu o zonă netedă, lucioasă. Metasoma este alungită, pețiolul este transversal, acoperit cu striuri longitudinale. Al 2-lea tergite abdominal este puternic transversal, acoperit în întregime cu striuri longitudinale. Al 3-lea tergite este cel mai bine dezvoltat, prezintă o sculptură reprezentată prin puncte. Ultimele tergite prezintă o sculptură reprezentată prin puncte. Corpul este negru. Antenele, nervurile aripilor și picioarele sunt brune. Tibiile și tarsele sunt galbene.

Lungimea corpului este de aproximativ 2,1 mm.

Masculul se aseamă cu femela, dar structura antenei diferă.

Biologia: parazit al ouălor de *Amara* Bon., *Harpalus* Latr., (Ord. Coleoptera)

Răspândirea: Palearctic: R. Moldova, Ucraina.

Idris coxalis (KIEFFER, 1908)

Femela: capul este transversal de 1,1 ori mai lat decât mesosoma. Lungimea sa măsurată la mijloc este de 2,2 ori mai mică decât propria lățime. Vertexul prezintă carenă transversală. Sculptura capului este granulată. Antena este alcătuită din 7 articule, clavată. Mesosoma alungită de 1,35 mai lungă decât lat și de 1,1 mai scurtă decât metasoma. Sculptura mesoscutului și a scutelului este fin granulată. Mesoscutul prezintă la bază urme de notauli. Scutelul este mare de 2 mai lat decât lung. Metanotul cu striuri longitudinale. Metasoma este alungită fiind de 1,3 mai lungă decât lat. Pețiolul și al 2-lea tergite abdominal prezintă striuri longitudinale. Al 2-lea tergite este de 4,14 mai lat decât lung. Tergitul 3 este cel mai bine dezvoltat transversal de 1,45 mai lung decât lat și de 1,57 mai lung decât tergitul a 2-lea. Pe suprafața tergitelor 3 se găsește o sculptură reticulată fără striuri longitudinale de bază. Corpul este negru. Picioarele brun gălbui, antenele brune, clava gălbuie. Lungimea corpului 1,4 mm.

Masculul se aseamă cu femela. Antena filiformă alcătuită din 11 articule.

Biologia: necunoscută

Răspândirea: Palearctic: Spania, Italia, Austria, Ungaria, Bulgaria, Ucraina, Rusia.

Idris piaceiventris (KIEFFER, 1908)

Femela: capul, văzut dorsal este globulos, de 2,27 ori mai lat decât lung. Vertexul prezintă o carenă transversală. Antena, scapul este de 4,5 mai lung decât lat și de 2 mai lung decât primul articol al funiculului. Articulele funiculului 2-4 puternic transversale. Mesosoma de 1,2 mai lung decât lat și de 1,5 mai scurt decât mesosoma. Scutelul bine dezvoltat de 2 mai lung decât lat. Metasoma este alungită de 1,6 mai lung decât lat. Pețiolul abdominal este transversal, de 2,2 ori mai lat decât lung. Al 2-lea tergite abdominal este de 1,6 ori mai lung decât pețiolul.

Lungimea corpului 1,1-1,2 mm.

Masculul diferă de femelă prin structura antenei, lipsită de clavă.

Biologia: necunoscută

Răspândirea: Palearctic: Chia, Danemarca, Germania, R. Moldova, Slovacia, Ucraina.

Telenomus acrobates GIARD, 1859

Femela: capul este mai lat decât mesosoma, transversal, de 3 ori mai lat decât lung. Vertexul fără carenă transversală trece ușor în occiput. Occiputul, vertexul și gena cu o sculptură fin granulată. Depresiunea de deasupra antenelor și fruntea lucioasă. Antena frontală de 11 articule. Lungimea mesosomei puțin mai scurtă decât lungimea metasomei. Mesosoma este de 1,27 ori mai lungă decât lată. Mezotoracele fără notauli, cu o sculptură alcătuită din granulații fine. Scutelul mare,

de 2 mai lat decât lung. Metasoma alungită. Pețiolul abdominal, pe $\frac{1}{2}$ din lungime cu striuri longitudinale, este de 4,3 mai lat decât lung. Al 2-lea tergite abdominal cu lungimea aproape egală cu lățimea, prezintă la bază striuri longitudinale a căror lungime nu depășesc lungimea pețiolului corpul negru.

Lungimea corpului nu depășește 1 mm.

Masculul este asemănător cu femele, antenele din 12 segmente.

Biologia: parazit pe ouăle de *Chrysopa* sp.

Răspândirea: Palearctic: R. Moldova, Ucraina, Caucaz, Kazacstan, Franța, Italia.

Scelio rugosulus LATREILLE, 1805

Femela: capul cu lățimea aproape egală cu lățimea mesosomei, transversal. Lungimea sa măsoară la mijloc de 2,1 mai mică decât propria lățime. Verexul fără carenă transversală trece ușor în occiput. Sculptura capului cu granulații grosolane. Antena formată din 12 articule. Mesoscutul nu prezintă notauli. Sculptura mesoscutului și scutelului este asemănătoare cu cea a corpului. Lungimea scutelului este de 2,2 mai mică decât lățimea. Metasoma este alungită cu lungime de 2,3 mai mare decât lățimea. Toate tergitele abdominale prezintă pe întreaga lor suprafață zbîrcituri longitudinale. Lungimea pețiolului abdominal este de 2 mai mică decât lățimea acestuia. Lungimea tergiteului al 2-lea de 2,25 mai mică decât lățimea. Al 3-lea tergite puțin mai alungit în comparație cu celelalte fiind de 1,8 mai lat decât lung. Corpul este neagră.

Dimensiunea corpului este de aproximativ 3 mm.

Masculul se aseamnă cu femela. Antena este formată din 10 articule.

Biologia: parazit al ouălor de *Aeropus sibiricus* L., *Chorthippus albomarginatus* G., *Stauroderus scalaris* F.

Răspândirea: Specie paleartică

Scelio inermis (ZETTERSTEDI, 1840)

Masculul: capul cu lățimea aproape egală cu lățimea mesosomei, transversal. Vertexul fără carenă transversală trece ușor în occiput. Sculptura capului cu granulații grosolane. Antena formată din 10 articule. Mesoscutul prezintă notauli pe întreaga sa lungime. Sculptura mesoscutului este asemănătoare cu cea a capului. Lungimea scutelului este de 2,14 mai mică decât lățimea sa. Metasoma este alungită cu lungimea de 2,56 mai mare decât lățimea și de 1,25 mai lungă decât mesosoma și capul luate la un loc. Toate tergitele abdominale prezintă pe întreaga lor suprafață zbîrcituri longitudinale. Lungimea pețiolului abdominal este de 1,85 mai mică decât lățimea acestuia. Lungimea tergiteului al 2-lea este de 2,25 mai mică decât lățimea și de 1,14 mai mare decât lungimea tergiteului 1. Al 3-lea tergite puțin mai alungit în comparație cu celelalte fiind de 1,75 mai lat decât lung și de 1,5 mai lung decât tergite precedent. Corpul este negru.

Lungimea corpului este de aproximativ 4 mm.

Biologia: necunoscută.

Răspândirea: Palearctic: Cehia, Danemarca, Finlanda, R. Moldova, Rusia, Suedia.

Eremioscelio cydnoides PRIESNER, 1951

Femela: capul puțin mai lat decât mesosoma, transversal. Lățimea capului este de 4,2 mai mare decât propria sa lungime, măsurată la mijloc. Vertexul prezintă o carenă transversală ascuțită. Occiputul cu o sculptură fin granulată, în spatele careni transversale există o zonă netedă, lucioasă. Fruntea și vertexul prezintă o sculptură mai netezită. Ochii sunt mai, ovali, lipsiți de peri. Mesosoma este puțin mai lată decât lungă, nu prezintă nici scafion, nici netrion. Mesoscutul este lipsit de notauli. Scutelul este mare, bine dezvoltat, semicircular, acoperă dorsal metanotul și segmentul intermediar. Scutelul este de 2,5 mai lat decât lung. Mesoscutul și scutelul cu o slabă sculptură transversală.

Lungimea metasomei este puțin mai mică decât propria sa lățime. Primul tergite al metasomei este de 4,5 mai lat decât lung, fiind acoperit de o sculptură reprezentată prin striuri longitudinale, cu excepția părții sale posterioare care este acoperită de o sculptură fin granulată. Restul tergitelor sunt acoperite de o sculptură fin reticulată. Al 2-lea tergite metasomal este cel mai bine dezvoltat, de 3,2 mai lat decât lung și de 1,5 mai lung decât primul. Corpul este negru. Coaxele, picioarele și scapul sunt de culoare brună-gălbui. Celelalte articule ale antenei sunt mai deschise la culoare în comparație cu scapul, fiind aproape galbene. Aripele anterioare, în prima porțiune sunt fumurii.

Lungimea corpului 1,2-1,3 mm.

Biologia: necunoscută.

Răspândirea: Palearctic: Kirghizia, R. Moldova, Ucraina.

Eremioscelio lymantriae (MASNER, 1958)

Femela: capul aproape la fel de lat ca mesosoma, transversal. Lungimea capului, măsurată la mijloc este de 2,4 mai mică decât propria sa lățime. Vertexul, lipsit de carenă transversală, trece ușor în occiput. Sculptura capului este fin granulată, geana cu striuri longitudinale foarte fine. Antenele sunt alcătuite de 12 articule. Mesosoma este puțin mai scurtă decât de lată și nu prezintă netrion și nici scafion. Mesoscutul este fără notauli. Sculptura mesoscutului și a scutelui este fin granulată. Metasoma are lungimea egală cu lățimea. Primul tergite al metasomei este de 5 mai lat decât lung, pe întreaga lungime prezintă o sculptură reprezentată prin striuri longitudinale. Al 2-lea tergite metasomal este cel mai bine dezvoltat, fiind de 2,4 mai lung decât primul tergite și de 2 ori mai lat decât lung. Pe suprafața acestui tergite poate fi observat o sculptură reticulată, alcătuite din celule mici cu aspect neregulat. Corpul este negru, scapul gălbui, picioarele galbene.

Lungimea corpului 1,1 mm.

Masculul se deosebește de femelă prin structura antenei.

Biologia: parazitează pe ouăle de *Lymantria dispar*.

Răspândirea: Palearctic: R. Moldova, Ucraina.

Probaryconus spinosus KIFFER, 1908

Femela: Capul mai lat decât toracele, transversal. Lățimea capului este de 1,7 mai mare decât propria sa lungime măsurată la mijloc. Vertexul fără carenă transversală trece ușor în occiput. Sculptura capului este fin granulată. Antena este alcătuită din 12 articule, clavată. Mesosoma este alungită, cu netrion. Mesoscutumul fără scafion și fără notauli, acoperit de o sculptură fin granulată. Scutелul mare, netezit, prezintă o sculptură foarte ștearsă alcătuită din mici celule. Segmentul intermediar cu 4 țepi. Metasoma este alungită. Lungimea sa este de aproape 3 mai mare decât propria sa lățime. Pețiolul abdominal cu lungimea și lățime egală, prezintă o proeminență cu aspect corn. Al 2-lea tergite abdominal este transversal și prezintă o sculptură alcătuită din striuri longitudinale care se termină aproximativ la mijlocul acestui tergite. Al 3-lea tergite este cel mai bine dezvoltat. Al 3-lea și al 4-lea tergite sunt aproape netede cu o sculptură reticulată greu vizibilă. Al 5-lea și al 6-lea tergite cu o sculptură reprezentată printr-o punctuație deasă. Corpul negru. Picioarele sunt brun-gălbui. Primele 5 articule antenale sunt galbene-brune, celelalte articule sunt brun închise. Nervurile aripilor sunt brune.

Lungimea corpului 2,8 mm.

Biologia: necunoscută.

Răspândirea: Palearctic, Franța, R. Moldova, România, Ucraina.

CONCLUZII

În urma cercetărilor efectuate pe teritoriul rezervației au fost colectați 73 de indivizi de scelionide, aparținând la 16 specii, din 8 genuri. Cele mai multe specii aparțin genului *Trissocus*, *Teleas* – câte 3 specii, *Idris*, *Gryon*, *Scelio*, *Eremioscelio* – 2 specii, *Telenomus*, *Probaryconus* - câte o singură specie. Materialul a fost colectat în lunile iunie, iulie, septembrie și octombrie 2007. Speciile date apar în zona de răspândire palearctică. Doar la 8 specii este cunoscută biologia. Cele mai multe specii sunt paraziți în ouăle insectelor din ordinul *Heteroptera*, 2 specii în ouăle din ordinul *Coleoptera*, și câte o singură specie în ouăle ordinelor *Neuroptera*, *Orthoptera*, *Lepidoptera*.

BIBLIOGRAFIE

1. Козлов М. А., К Когохова С.В., Телеиомии фауны СССР (*Hymenoptera*, *Scelionidae*, *Telenominae*), Ленинград, Наука, 1983, p. 335.
2. Когохова С. В., Фауна Украины, Киев наукова думка, 1992, p. 250.
3. Lozaozan, Lozanu Mina, Șalaru V., Toderas I., Climenco V., Zona umedă a Prutului Inferior, Chișinău, 2002, p. 79.
4. Popovici O. A., Biodiversitatea familiilor platigastride și scelionide (*Hymenoptera*, *Platygasteridae*, *Scelionidae*) din estul României, Teza de doctor, Iași, 2007, 452.
5. Fabritius K., Popovici O. A., Tribul Gryonini (*Hymenoptera*, *Scelionidae*) din România, București, Gee, 2007, p. 68.

**SCELIONIDS (HYMENOPTERA, SCELIONIDAE)
FROM „PRUTUL DE JOS” SCIENTIFIC RESERVE, REPUBLIC OF MOLDOVA**

Many scelionid species are small sized – from 0.2 mm length, but the majority of family representatives have the body length of about 1.5 mm. Their small sizes had been a serious odd in their study. Although they always were numerous in various ecosystems, these insects could not be caught by various collecting techniques just for this reason.

The representatives of *Scelionidae* family are an important component of the ecosystem entomofauna. Being numerous, they inhabit the most various biotopes and play an important role in formation and function of biocenoses. There are not too many papers referring to the scelionids role in nature, although from economically point of view they have the greatest importance and perspective in the reduction of pests, which annually lead to essential decreasing of crops. The less studied topic in scelionids concerns the knowledge of the whole host spectrum. According to the already issued references, their biology is still poor known.

The scelionids are himenopteran endoparasites of eggs of many insect species harmful for spontaneous and cultivated plants. They are playing an important role in number regulation of many harmful insects (bedbugs, butterflies, dipterans etc.), infecting the eggs of these insects.